

JAARBOEK 2008-2009

MaterDei **50**
Jubileumeditie

Dit is een jubileumjaar!

Beste ouders en sympathisanten van onze lagere school,

Met enige trots bieden wij jullie deze 'gouden' editie van ons jaarboek aan. Naar aanleiding van ons 50 jarig bestaan, hadden we onszelf voor de uitdaging gesteld om op een muzische wijze dit jubileum te vieren. Het zijn voor ons dus zeker geen grootse feesten geworden met honderden gasten of uitgebreide speeches over de tijd van toen... 50 jaar muzisch doorleven met kinderen van de lagere school en zelfs met de kleinste pagadders van de kleuterschool, leek ons een ambitieuze, maar niet onrealistische doelstelling!

Ik durf dan ook te stellen dat dit jaarboek het bewijs is van het slagen in ons opzet. De betrokkenheid bij onze kinderen was bijzonder hoog en tal van ouders werden toch wel geëmotioneerd door de voorstellingen die werden opgevoerd.

JAARBOEK 2008-2009

van de Lagere School Mater Dei
Luchtvaartlaan 70
1150 Sint-Pieters-Woluwe
tel. 02 779 09 94
lagereschool@materdei-spw.be

Om dit gigantisch project, dat zich over de klassen heen heeft afgespeeld, te vereeuwigen, hebben we gekozen voor een multimediale neerslag. Weerom zorgt dit jaarboek met de gebruikte foto's voor een 2 dimensioneel beeld. Door de DVD die jullie kunnen vinden aan de achterkant van de cover, kunnen jullie nu ook de kinderen live bewonderen.

Uiteindelijk nam dit hele proces een heel schooljaar in beslag! Eerst werd er onderzoekwerk verricht en werden ideeën verzameld. In een volgende fase werden decors geschetst en kregen de kinderen de opdracht deze zelf uit te werken.

Ook de teksten werden zelf geschreven en uiteraard werden onze leerlingen opgeleid tot

rasechte acteurs en actrices. Als laatste stap werden alle voorstellingen professioneel opgenomen en gemonteerd tot echte totaalspektakels.

Ze speelden allemaal, van jong tot wat ouder, de pannen van het dak en kregen niet onverdiend een staande ovatie. We hebben er allemaal van genoten; de spelers zelfs, de toeschouwers, de leerkrachten en niet allerminst de directeur.

Dit project verdient zonder enige twijfel ons beste kwaliteitslabel, al was het maar door de niet expliciete doelstellingen die voor de nodige diepgang moeten zorgen. Hierover kunnen jullie in het jaarboek zelf de nodige duiding vinden. We starten bij het erg prille begin, in het jaar 1958. We vonden dat de pioniers van toen, er nu ook moesten bij zijn. Om onszelf te inspireren lieten we ons onderdompelen in de nostalgie van toen. Zuster Joseé en Zuster Roza, twee oud-directies van Mater Dei,

werden uitgebreid geïnterviewd en namen ons mee in hun verhaal. Een verhaal dat in teken staat van het realiseren van kwaliteit, geïnspireerd door de Blijde Boodschap en gekleurd door waarden en normen. Jullie zullen er eveneens een aantal unieke foto's terugvinden van leerkrachten en leerlingen. Per decennium wordt de evolutie van onze school verder geschetst met woorden, beelden of grafieken.

Hierbij aansluitend geven we een duiding van het muzisch project in de tijdsgeest van die jaren. Het zal ontegensprekelijk vele herinneringen bovenhalen bij verschillende generaties. De gebruikte illustraties in dit deel, zijn werkjes van de kinderen.

Het laatste deel van elke hoofdstuk staat volledig in teken van de huidige generatie. Er werd hier plaats gemaakt voor het fotoboek van het leerjaar waarvan de voorstelling kan geplaatst worden in dit decennium.

In het fotoboek trachten we een mooie collectie van kiekjes aan te bieden die de sfeer in de klas moeten weergeven en ook een overzicht geven van al hun activiteiten doorheen het jaar. We hopen dat dit voor onze leerlingen een leuke herinnering kan zijn.

Ik wens jullie alvast allemaal veel leesplezier en laat het zeker niet na om jullie commentaren door te geven aan de school.

Peter Janssens

DIRECTEUR MATER DEI LAGERE SCHOOL

4 Inhoudstafel

- 6 Visie van de school
- 8 Leerkrachtenteam
- 10 Jaren '50, vierde leerjaar
- 20 Jaren '60, vijfde leerjaar
- 30 Jaren '70, eerste leerjaar
- 40 Jaren '80, zesde leerjaar
- 50 Jaren '90, derde leerjaar
- 60 Jaren 2000, tweede leerjaar
- 70 Groepsfoto van de school

6 Visie van de school

“Het gezag van het hart doet wonderen.”

Onze schoolvisie stoelt op vijf pijlers die wij als uitgangspunt nemen in het schoolleven van elke dag.

Kwaliteit

_ In onze school wordt in de eerste plaats kwaliteitsonderwijs nagestreefd.

Kinderen hebben recht op een degelijke algemene vorming en op een opleidingsniveau dat beantwoordt aan de eisen van onze maatschappij. Daarom doen wij een beroep op de dagelijkse inzet van deskundige en enthousiaste medewerkers.

De boodschap van Jezus

_ De hoopvolle boodschap van Christus spreekt ons aan.

Van Jezus Christus leren wij een voorkeur te hebben voor hen die vandaag de minste kansen krijgen. In onze school zijn kinderen met verschillende sociale, culturele en religieuze achtergronden welkom. Wij geven uitdrukking aan ons geloof in het evangelie en volgen het ritme van het liturgisch jaar.

Zorgverbreding

_ Wij 'verbreden' onze zorg.

Niet alle kinderen zijn gelijk. Maar alle kinderen zijn wel gelijkwaardig. Ook in onze school zijn er kinderen die extra aandacht vragen. Wij proberen het aanbod van de school aan te passen aan de noden en talenten van de kinderen, en niet omgekeerd. Wij streven naar opbouwende relaties tussen alle partners van de school: kinderen, ouders, schoolteam en beleidsmakers.

Waarden

_ Wij gaan de vraag naar zingeving en ethische waarden niet uit de weg.

In een wereld die de kinderen dikwijls tot consumenten herleidt, streven wij naar het bespreekbaar maken van de vraag naar zingeving en van ethische waarden, als solidariteit, vrede en gerechtigheid.

In onze opvoeding streven wij naar de ontwikkeling van de zin voor het schone en naar een eerlijke reflectie over de werkelijkheid.

Assisterende stijl

_ Het gezag van het hart doet wonderen.

Onze school beperkt zich niet tot het doorgeven van kennis. Wij werken bewust opvoedend. Wij willen van de kinderen en jongeren houden, hen bevestigen in hun persoonlijke groei en hen hiertoe stimuleren door aanmoedigend optreden. De actieve en affectieve nabijheid is de basis van een assisterende stijl.

8 Leerkrachtenteam

1 Juf Chris (secr.)	14 Meester Peter directeur
2 Juf Chris	15 Juf Annelise
3 Juf Marleen	16 Juf Pascale
4 Juf Marijke	17 Juf Katrien
5 Juf Virginie	18 Juf Hilde (secr.)
6 Juf Mieke	19 Juf Erna
7 Meester Peter	20 Juf Jessi
8 Juf Carine	21 Juf Isabelle
9 Juf Anneleen	22 Meester Tim
10 Juf Hilde	23 Juf Ruth
11 Juf Sofie	
12 Juf Aagje	
13 Juf Sophie	

Jaren '50

Wanneer bent u voor het eerst in contact gekomen met Mater Dei en hoe zijn die contacten dan verlopen?

“ Ik ben niet in contact gekomen met Mater Dei, want dat bestond niet. Hier was alleen een grote renbaan, zoals die in Sterrebeek. Half augustus 1958 vernam ik dat

hier een nieuwe school ging gebouwd worden en dat ik daar naartoe zou komen. Ik was onderwijzeres en was toen 25 jaar. Ik had een beetje ervaring en ik kreeg het 4de, 5de en 6de leerjaar samen. Een andere juffrouw kreeg het 1ste, 2de en 3de leerjaar. Voor de humaniora waren er 2 klassen (wat we toen de 6des moderne of Latijnse noemden, nu zijn dat de 1stes). De directie van de Franstalige en Nederlandstalige lagere school was een Franstalige zuster. Er waren in totaal dus 7 klassen. We woonden toen waar nu het sportterrein en het zwembad zijn. Aan de ingang van de Salomélaan stonden de tribunen van de renbaan en in het restaurant

van de renbaan heeft men schutsels gebouwd en voorlopige klasjes gemaakt. Voor mij was er geen plaats meer, ik heb helemaal op het einde van het gebouw een hoekje gekregen met mijn 3 leerjaren. Ons klasje gaf uit op de renbaan en tijdens de 1ste speeltijd stond er een paard voor onze deur! Dat was schrikken. De kinderen hadden heel veel ruimte in het complex daarrond. Eind augustus zijn we naar ons klasje mogen gaan nadat al het vuil onder de tribune weggehaald werd. Met 5 zusters zijn we daar begonnen en 4 leken leerkrachten: 1 Franstalige voor het 1ste en 2de leerjaar, 1 voor het 3de en 4de leerjaar en voor het 5de en 6de leerjaar was het de directrice.

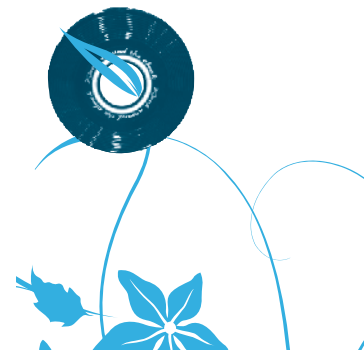

“ Dat is toch wel enkele tientallen jaren geleden... Ik kende Mater Dei reeds vanuit Maria-Boodschap in Brussel, waar ik verbleef van september 1942 tot einde oktober 1963. Vanaf die datum mocht elke Franstalige en Nederlandstalige afdeling in Brussel haar eigen directie hebben. Tot dan was er in Mater Dei een tweetalige zuster schoolhoofd voor beide afdelingen. Zij bleef ter plaatse als directrice van de Franstalige basisschool. Begin november verhuisde ik naar het Instituut van de Voorzienigheid in Sint-Lambrechts-Woluwe. Vanaf die datum werd ik directrice voor deze twee scholen omwille van het vereiste aantal leerlingen voor het ambt van schoolhoofd zonder klas. Het eerste contact met deze afdelingen verliep niet zo gemakkelijk. De verandering gebeurde in volle schooljaar en leerkrachten, leerlingen en ouders waren aan elkaar gewend. Nu moesten zij afscheid nemen van een graag geziene directie en gaan samenwerken met een totaal onbekende persoon. Geleidelijk aan is er samenwerking gegroeid en is er een intense en weldoende vriendschap

gegroeid tussen beide taalgemeenschappen. In deze school heb ik zelf geen les gegeven, maar ik bezocht regelmatig de klassen, deelde de rapporten uit en had op die manier contact met de titularis en de leerlingen. Zo leerde ik ook elke leerling kennen. Dit is van groot belang en werd door de ouders ook erg gewaardeerd. Mijn verplaatsing van de ene school naar de andere gebeurde in het begin met de schoolbus, de fiets, te voet en later met de wagen, want ondertussen had ik leren auto rijden.

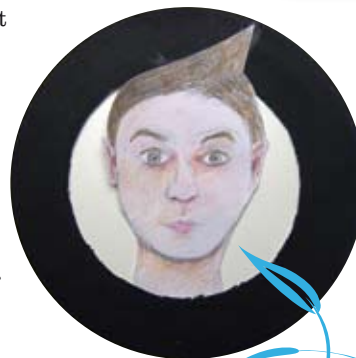

Jaren '50

Voor de jaren vijftig werd het vierde leerjaar ingeschakeld. 'The borrowers' werd hun uitgangspunt. Deze fantasierijke roman voor kinderen werd geschreven door Mary Norton en uitgegeven in 1952. In dat jaar werd de roman ook bekroond met de Carnegie Medal. De jury bekroonde het werk opnieuw in 2007 als één van de belangrijkste werken in de Engelstalige kinderliteratuur sinds 70 jaar. Het boek vertelt het verhaal van de bruiklenertjes, een miniatuurvolkje dat voorwerpen leent van de 'grotmensenwereld', zonder dat die van hun bestaan op de hoogte is. Het verhaal werd recent verfilmd met John Goodman in een glansrol. De kinderen van het vierde leerjaar baseerden zich op deze film om een eigen versie neer te zetten van het kleine en dappere volkje. Ze gingen aan de slag met een chroma key. De kinderen werden gefilmd tegen een groene achtergrond. De achtergronden werden daarna doorzichtig gemaakt en de gefilmde beelden van de kinderen werden op zwartwitbeelden gemonteerd, die eerder

in de school geschoten waren. De volledige (stomme) filmvertoning ging gepaard met een live muziekuitvoering. We refereerden hiermee naar het hoorspel dat o.a. in de jaren '50 een bloeiperiode kende. De kinderen vertelden live het verhaal dat getoond werd, en zorgden daarbij eveneens voor live muziek. Ze speelden op echte instrumenten zoals xylofonen, maar maakten ook muziek met zelfgemaakte instrumenten en eenvoudige materialen zoals papier en plastic. Hun zang bracht ode aan de muzikale helden van die tijd. Bill Haley, Elvis Presley zijn slechts enkele ronkende namen uit een glorieus verleden, die even weer mochten heropleven in de opvoering van het vierde leerjaar. Mede dankzij de uitvoering van hun hits op 45t singles of 33t elpees, die de 78t platen vervingen, werd hun succes nog groter, gezien de nieuwe elpees veel meer materiaal konden bevatten en tegen een stootje konden. Het dramaspel van de kinderen, hun kostuums en typische kapsels, de jurken en linten, de pasteltinten en de jukebox (daterend uit de 19de eeuw, maar met een ongekend succes in de periode van de swing en rock&roll) droegen elk op hun beurt bij tot het terug oproepen van de swinging fifties. Naast deze voorstelling, werkte het vierde leerjaar op beeldend vlak nog verder rond deze periode. In de jaren

vijftig boemde de televisieverkoop. De eerste televisieavond van het toenmalig NIR ging op 31 oktober 1953 de ether in. Het vierde leerjaar bracht hun eigen versie van de prachtige kijkkasten uit die periode. Ze brengen een ode aan het fiftiesdesign, dat nu weer floreert en begeerd wordt, net zoals de herkenbare vintage motieven en patronen uit die tijd. Ook het derde leerjaar maakte kennis met een fenomeen uit de jaren vijftig. De auto's waren in die tijd echte kunstwerken. In de Verenigde Staten stegen de topsnelheden, het design werd belangrijker en de vleugels achteraan getuigden daarvan. In Europa begonnen de micro-auto's aan een veroveringstocht. Ook de Kever veroverde het continent. Het derde leerjaar bracht hulde aan de fiftiescar.

Jaren '60

Welke sfeer heerste er hier op school en hoe waren de leerkrachten? Hoe werden kinderen in die tijd gestraft?

“ Ik ben er door getroffen geweest dat hier steeds een goede en weldoende sfeer heerste tussen leerkrachten, leerlingen en ouders. Hoe kon dit? De meeste leerkrachten van toen hadden hun normaalschool gevolgd in het Heilig-Hart-Instituut van Heverlee. Wij gebruikten meestal dezelfde methodes en wisten wat er van elk werd verwacht. Op die manier konden we ons samen inzetten om een weldoende sfeer te doen heersen en te houden. Dit vraagt van elk lid een volgehouden enthousiasme en veel

liefde voor jongeren en medewerkers. Met de ouders hadden we eveneens goede en opbouwende contacten in dienst van hun kinderen.

Straffen werden eerder zelden gegeven. Gebeurde dit toch, dan waren die straffen redelijk. Kinderen in de hoek zetten gebeurde zelden, tenzij soms bij kleuters. In de lagere school moesten de leerlingen bv. een tekst overschrijven, de tafels van vermenigvuldiging opschrijven, een tekst vertalen, zich verzoenen met de andere aan wie die pijn had gedaan. Was de fout erger dan werd de schuldige bij de directie geroepen en moest dan vertellen wat er gebeurd was. Dit was een hele stap in de goede richting voor het kind.

Welke grote veranderingen zijn er hier op school geweest?

In 1963 is er een wijziging gebeurd in Mater Dei waardoor Franstaligen en Nederlandstaligen hun eigen directie kregen zowel in de basisschool als in de humaniora.

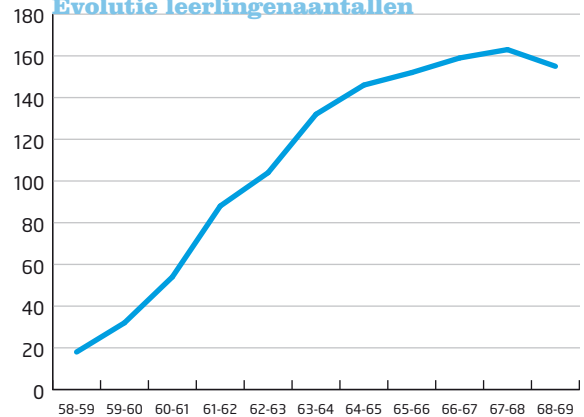

In 1968 is, na een woelige strijd hier en elders, de Leuvense universiteit autonoom gebleven terwijl de Franstaligen zich in Louvain-la Neuve organiseerden. Dit gebeurde na heel wat strubbelingen en besprekingen. Geleidelijk is de situatie genormaliseerd en kunnen beide instellingen hun eigen weg gaan. Een meer positief gebeuren was het bouwen van een nieuwe school voor de lagere afdeling en een turnzaal, die mede gebruikt werd door de humaniora. Dat was een hele onderneming met bemoedigend en degelijk resultaat. Nu konden de leerlingen gebruik maken van ruime en verlichte lokalen. De inhuldiging in juni 1980 was een topmoment voor allen die hierbij betrokken werden. Ook de schoolfeesten hadden op een meer ludieke wijze plaats, zodat ieder zich naar eigen wijze kon naar voren brengen en dit onder de leiding van gedreven en eigentijds leerkrachten.

Evolutie leerlingenaantallen

Jaren '60

Voor de sixties deden we een beroep op het vijfde leerjaar. De kinderen kozen voor de tot de verbeelding sprekende figuur van James Bond, de alombekende spion in dienst van de MI6 van het Verenigd Koninkrijk en beter bekend als agent 007. Zijn bekendheid dankt hij aan de zeer populaire films, waarvan er sinds 1962 door EON productions meer dan 20 zijn gemaakt. Het personage werd bedacht door Ian Fleming en de acteurs die de vertolking op zich namen, werden supersterren (o.a. Sean Connery, Roger Moore...). Ook de andere personages in de films bereikten een cultstatus. Wie kent niet Dr. No, Miss Money Penny, M of de knappe tegenspeelsters van Bond. Bovendien mag Bond een aantal onsterfelijke uitspraken onder zijn naam plaatsen zoals zijn overbekende 'shaken not stirred' en komen in elke film de geavanceerde elektronische snufjes aan bod, alsook de verschillende buitenissige locaties. Genoeg stof dus voor het vijfde leerjaar, dat hun eigen bondverhaal schreef, met behoud

van de typische elementen. De kinderen vertolkten de personages in de typische bondstijl, tegen de achtergrond van sixtiesdesign en kunstwerken van Andy Warhol en Roy Lichtenstein. Warhol was als Amerikaans kunstenaar een van de protagonisten van de Pop-art in de Verenigde Staten in de jaren '50 en '60. Heel bekend zijn z'n zeefdrukken en gestileerde portretten van o.a. Marilyn Monroe, waarbij het handgemaakte meer en meer op de achtergrond raakte. Op het hoogtepunt van zijn roem had hij meerdere assistenten in dienst. Dit team was actief in een studio in New York, The Factory. Ook Roy Lichtenstein was een Pop-artkunstenaar en vooral bekend om zijn schilderijen van cartoons en strips met felle primaire kleuren, omlijnd door vette zwarte lijnen. Pop-art was een stroming in de moderne kunst, afgeleid van de term 'popular culture' en beleefde haar hoogtijdagen in de jaren '60. Pop-artwerken zijn vaak in de eerste plaats decoratief en hebben nauwelijks een diepere betekenis of boodschap, om het de toeschouwer gemakkelijker te maken. Alledaagse gebruiksproducten uit de consumptiemaatschappij, massaal vervaardigde serieproducten, bekende figuren, werden voortaan de motieven in de kunst. Zo stond de pop-art dicht bij het

dagelijkse leven. De voorstelling werd ondersteund door onder andere de popmuziek van the Beatles, de overbekende popgroep uit Liverpool, met Paul McCartney, John Lennon, George Harrison en Ringo Starr. Deze bereikten een ongekend succes in de jaren zestig en werden één van de meest invloedrijkste bands uit de geschiedenis van de popmuziek. De hysterische reacties van jonge tienermeisjes staan in ieders geheugen gegrift. Songs als 'She loves you', 'All you need is love', 'Help!' zijn onsterfelijk geworden. Ze schetsen eveneens een beeld van de woelige periode van de hippiecultuur, de jeugdcultuur van de flowerpower en verbonden met de seksuele, muzikale en sociale revoluties in de jaren '60 en begin jaren '70. De beweging verzette zich vooral tegen de kapitalistische en materialistische maatschappij, tegen oorlog, discriminatie, geweld, ... Hoogtepunten waren Woodstock en The Summer of Love. Er kwam bovendien een groot protest, niet enkel vanuit de hippies, tegen de Vietnamoorlog en de grootschalige Amerikaanse bombardementen op Noord-Vietnam. Via de verdere verspreiding van media en televisie werden de beelden voor meer en meer mensen toegankelijk. Ook figuren als Kennedy, Martin Luther King, Nixon en

gebeurtenissen als de moord op Kennedy en King, Armstrong op de maan, ... hebben een onuitwisbare stempel gedrukt op deze periode. Zo ontmoetten we in de voorstelling van het vijfde leerjaar dan ook J.F. Kennedy en werd James Bond gehinderd in zijn vlucht door een betoging...

Jaren '70

Welke sfeer heerste er hier op school en hoe waren de leerkrachten?

“ Ik vond de sfeer buitengewoon goed, vooral dat allereerste jaar hebben we bijzonder veel plezier gehad omdat we met 3 leerjaren samen zaten. We waren precies een groot gezin waar iedereen hard moest werken, maar ook veel pret beleefden. De speelplaats was een hele grote ruimte, want dat was een park met bomen en struiken. Als we in september 1959 naar het eerste nieuwe gebouw gekomen zijn, hadden we ook de grote speelplaats voor ons. Toen stond die eik er al (als heel klein boompje), die er nu nog staat bij het afdak. En als ze dit gedeelte waar de lagere school nu is, gebouwd

hebben (rond 1978, 1979) heb ik ervoor gezorgd – dan had ik al iets te zeggen – dat deze eik niet zou verdwijnen. Het was het symbool van ons eerste jaar van 1958. Het was hier nog volop natuur als ik hier gekomen ben. Onze lessen ‘natuurwaarneming’ waren heel aangenaam, want wij hadden heel veel groen rondom ons: we konden naar de ‘Corniche Verte’, waar nu al die villa’s en huizen staan. Daar konden we dan naar hartelust spelen in een grote zandgroeve.

Droegen kinderen toen ook een uniform?

Ja, dat uniform was er van helemaal in het begin: een blauw rokje, een wit bloesje met een dasje en later is aan dat dasje een rekje gekomen en dan kon je daar goed mee spelen. De kinderen droegen ook een lichtblauwe schort.

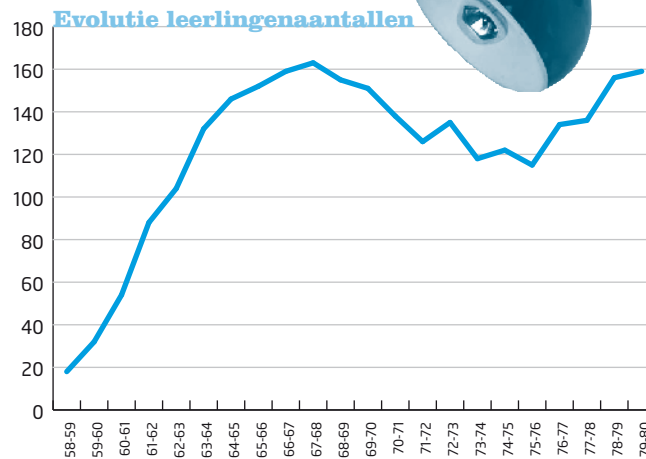

1978-1979

Is dat steeds hetzelfde gebleven?

Het is een beetje veranderd: de rokjes moesten niet meer zoveel plooiën hebben, het was niet meer zo strikt. In het begin was het heel strikt en in Brussel was er een huis 'Guilmot' waar de uniformen gemaakt werden. De ouders wilden ook absoluut dat hun kinderen een uniform droegen. De schorten zijn veel later weggefallen.

Jaren '70: eerste leerjaar

De kinderen van het eerste leerjaar namen de jaren '70 voor hun rekening. In 1976 werd de eerste Nederlands-Vlaamse versie van Sesamstraat uitgezonden, een educatief en speels kinderprogramma, bestaande uit een aaneenschakeling van liedjes, sketches, verhalen, moppen, ... De personages van Sesamstraat zijn overbekend en al wie kind of ouder was in de jaren '70 en daarna,

heeft fantastische herinneringen aan de beer Tommie, de muis Ieniemienie, de vogel Pino, de grappen en grollen van Bert en Ernie, het koekiemonster en vele anderen. In de serie werden de Nederlandse filmpjes

afgewisseld met Amerikaanse filmpjes, waarin onder andere de poppen van Jim Henson meespeelden, beter bekend als de Muppets, waarvan Kermit, Miss Piggy, ... de bekendsten zijn. De term Muppets is afgeleid van 'marionette' en 'puppets'. De poppen werden bedacht door Jim Henson en verder verwerkt door Don Seline. Ze zijn vooral bekend van 'The Muppet Show', een komische televisieserie van 1976 tot 1981, waarbij de poppen in hun eigen theater optreden en in elke aflevering het bezoek krijgen van een beroemde

zanger, acteur, ... De show werd gepresenteerd door Kermit de kikker en bekritiseerd door de oudjes Statler en Waldorf. Het eerste leerjaar baseerde zich op deze fantastische serie alsook op het prachtige sesamstraat om een rijke wereld te ontwikkelen rond de jaren van onder meer de disco en het rad van fortuin, gecreëerd door Merv Griffin en te zien op NBC van 1975 tot 1989.

Jaren '80

Veranderingen in de jaren '80?

“ 1980 is het jaar dat we in dit gebouw gekomen zijn maar, deze verdieping (klassen van 6A, 4A en 4B) bestond toen nog niet. De kleuterschool die heb ik mee bedacht met mijn eigen ervaringen. Ik kende de volledige kleuterschool al vóór het plan af was. Toen was ik directrice. Zelf heb ik de verhuis niet meegemaakt. Juffrouw Tilda was toen directrice geworden van de kleuterschool.

Welke herinneringen zijn u altijd bijgebleven? Goede... en minder goede?

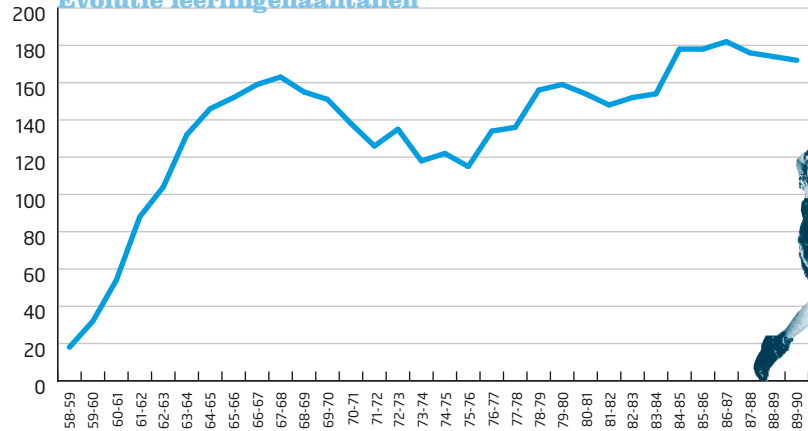
Ik heb prachtige klassen gehad, lieve kinderen, veel plezier met hen beleefd ook in de sneeuwschoolperiode... eigenlijk alles. Ik hield heel veel van mijn kinderen en probeerde hen ook zo goed mogelijk te begeleiden. Droevige herinneringen? Enkele sterfgevallen bij kinderen.

Wat zou u willen overdoen en misschien anders doen in uw schoolcarrière?

Men doet altijd wat men denkt dat het beste is. Dat heb ik mijn hele leven proberen te doen. Maar wat ik anders zou doen (gezien mijn leeftijd) is een beetje minder streng zijn. Ik zou gemakkelijker iets toegeven aan de kinderen dan toen. Maar ik sta niet meer in het onderwijs! Nu is het gemakkelijk om dit te zeggen... Maar ik ben gelukkig geweest tijdens mijn hele carrière en nu nog ben ik gelukkig!

Evolutie leerlingenaantallen

1988-1989

Jaren '80: zesde leerjaar

In het zesde leerjaar kozen de verschillende klassen voor een ander uitgangspunt. De eerste klas ging aan de slag met de film 'Fame' uit 1980, onder regie van Alan Parker. In die film volgen we het wel en wee van een aantal studenten aan de High School of Performing Arts in New York. De bekendsten onder hen zijn Leroy en Coco. Zowel de serie als de film zijn wereldberoemd en schetsen een beeld van de jongerencultuur in de jaren '80. De film won verschillende prijzen, waaronder Academy Awards, BAFTA Awards en Golden Globes. De kinderen vertrokken van de film om hun eigen personages en problematieken te creëren en een eigen verhaal te vertellen in de sfeer van de heel herkenbare eighties. De tweede klas koos voor 'The Goonies', een Amerikaanse film uit 1985, geproduceerd door Steven Spielberg en geregisseerd door Richard Donner. De film vertelt het verhaal van een groep kinderen uit de Goon Docks, een woonwijk die dreigt gesloopt te worden. Ze besluiten op zoek te gaan naar een verborgen

schat om de wijk te redden.

Het avontuur dat daarop volgt,

kreeg een grote groep fans over de hele wereld en de film bereikte dan ook een cultstatus. De soundtrack van de film telt onder andere het nummer 'Good enough' van eighties popicoon Cyndi Lauper. De kinderen gebruikten deze avonturentocht voor hun eigen versie van een wilde tocht op zoek naar een schat. Beide voorstellingen werden gesitueerd in een grootstedelijk decor waarin de graffitischilderijen van Keith Haring een prominente rol spelen. Haring was een Amerikaans kunstenaar, wiens kunst aangeduid werd met de termen Pop-Art of graffiti-art. Kenmerkend voor zijn stijl waren de abstracte figuren die oneindig in elkaar lijken te vallen en enorme ruimtes vullen. Hij ontdekte de kunst van de graffiti in de metro van New York en maakte krijttekeningen op de lege billboards op straat en in de subway. De kinderen van het zesde gebruikten zijn figuren om nieuwe wandtekeningen te ontwerpen en er zelfs bewegend beeld van te maken.

De muziek in de voorstellingen kwam van popiconen zoals Madonna, Michael Jackson, Cindy Lauper, Irene Cara, The Bangles...: popsterren die hun roem tot ongekende hoogte zagen stijgen en zowel in hun muziek als uiterlijk iconen

werden voor de eightiesgeneratie. Naast de onvergetelijke hits uit jaren tachtig was er ook muziek uit andere muziekgenres die deze periode kleurde. In de twintigste eeuw werden op het domein van de klassieke muziek talloze wegen geëxploreerd. Een klassiek geschoolde componist als Astor Piazzolla die zijn hele oeuvre baseerde op de tango-muziek, veroverde in de jaren tachtig harten over de hele wereld. Repetitieve muziek kende een grote ontwikkeling met als belangrijkste vertegenwoordiger de componist Steve Reich. Zijn muziek klonk tussen de verschillende scènes, waarbij beelden werden geprojecteerd van de dansende kinderen. Voor de stem van Madonna, Michael Jackson, ... zorgden de leerlingen zelf. Liedjes zoals 'Bad', 'Thriller', 'Borderline', 'Walk like an Egyptian' behoren tot de onsterfelijke hits uit deze periode en toverden samen met de in leggings en oversized T-shirts getooide kinderen de wereld van de jaren '80 even terug.

Ook op beeldend vlak werkten de leerlingen nog verder rond de jaren tachtig. In 1984 presenteerde de bekende Belgische kunstenaar Jan Fabre een tentoonstelling van bic-tekeningen in Hasselt. Daarop volgde het 'Tivolikasteel

('90) in Mechelen. Hier beplakte hij een paviljoen volledig met bicpapier. Het blauw doet hem denken aan het zogenaamde 'uur blauw', het moment tussen nacht en zonsopgang wanneer het nog niet volledig klaar is, maar ook niet meer donker: het ontwaken van de wereld. De kinderen van het vijfde leerjaar bidden hun eigen kasteel in navolging van Fabre.

In 1986 ontplofte een kernreactor in Tsjernobyl, een stad in Oekraïne. Een wolk vol radioactief materiaal verspreidde zich over Europa. De kinderen van het eerste leerjaar werkten rond atoomontploffingen.

Jaren '90

Welke herinneringen zijn u altijd bijgebleven? Goede... en minder goede?

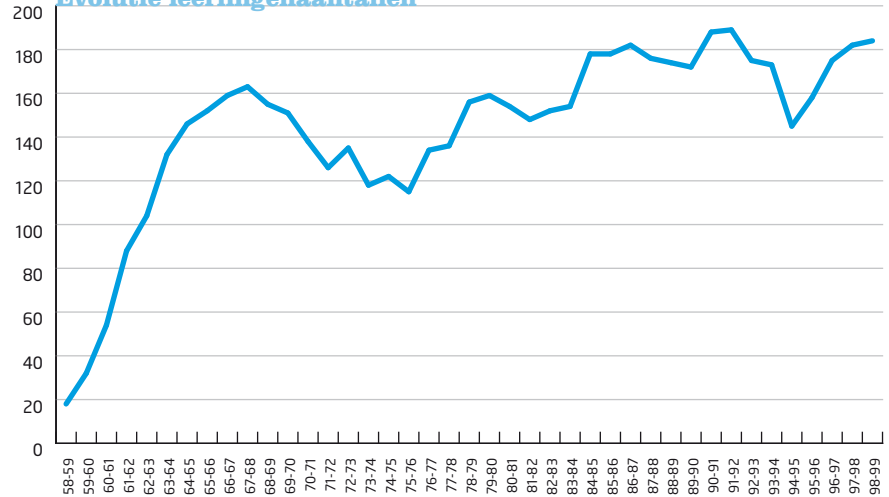
“ Aan het actief oudercomité heb ik de beste herinneringen. Steeds heeft deze groep zich edelmoedig ingezet voor onze school en dit op allerlei domeinen. Zij hebben zeker

en vast hun steentje bijgedragen bij de groei en de naam van onze instelling. Zij hielpen bij de organisatie van feesten, activiteiten, vergaderingen, schoolreizen, sociale hulp, en zo meer. De ouders stonden heel open, ook bij toevallige moeilijke kinderen of ouders. De medewerking en de inzet van de leerkrachten was niet te onderschatten. Om een school op peil te krijgen en te houden

wordt heel wat inspiratie, planning, goede wil, tijd en samenwerking van hen gevraagd. Hierop mocht ik rekenen. Vooral is Zuster Josée hierbij een actieve, vriendelijke, bemoedigende en behendige hulp geweest. Aan de voorbereiding en viering van de Eerste Communie in het eerste leerjaar, houd ik heel goede en bemoedigende herinneringen over. De priester, de titularis van de kinderen, de medeleerlingen en de ouders werkten hierbij actief mee. Het was een heuglijke dag voor de hele school.

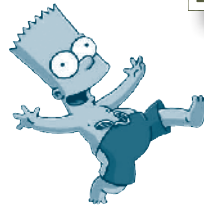
Evolutie leerlingenaantallen

Ik had ook heel goede contacten met de leerlingen
 Als je straf moet geven, dan is het minder prettig, maar
 meestal deden de leerlingen goed hun best. Was het eventjes
 niet goed, dan werden ze op het matje geroepen en werd
 hun gezegd dat dit of dat beter moest de volgende keer.

Ik heb ook goede herinneringen aan het P.M.S. en de
 begeleiding die deze mensen gaven in het 6de leerjaar,
 om te helpen bij de keuze van een richting voor het
 volgende jaar.

Minder goede herinneringen vergeten we liever.

Jaren '90

De jaren '90 werd door het derde leerjaar voor hun rekening genomen. Deze leerlingen vertrokken van een film van de Frans-Belgische cineast Michel Ocelot. In 1998 realiseerde deze cineast het betoverende, aparte en kleurrijke animatiesprookje 'Kirikou en de heks'. Ocelot vertrok van een Afrikaans sprookje waarvan hij het einde veranderde. Het resultaat was het mooie verhaal van Kirikou, een fundamenteel verhaal, gebaseerd op zijn vragen als kind en overtuigingen als volwassene. Kirikou is een kleine jongen die, net uit de buik van zijn moeder, het hele dorp redt van de tirannie van de toverheks. Hij ontdekt het geheim van haar boosaardigheid, redt haar en bevrijdt de

verdwenen dorpingen. Ocelot schreef de dialogen voor het sprookje, ensceneerde en tekende de hele film. De prachtige fauna en flora in een gestileerde grafiek en versterkt door de levendige kleuren, zorgden voor een betoverend visueel spektakel. Het geheel werd ondersteund door de prachtige muziek van Youssou N'Dour, een Senegalese zanger die in 1998 ook de hymne schreef en zong voor de wereldbeker voetbal. De kinderen vertrokken van dit magnifieke sprookje en brachten hun eigen vertolking in een decor dat opgeluisterd werd door wandtekeningen van Afrikaanse bomen in een gestileerde vorm. Bovendien maakten de kinderen portretten van de verdwenen mannen naar de Zuid-Afrikaanse kunstenares Marlene Dumas, die sinds 1976 in Amsterdam woont en werkt. In haar

schilderijen en aquarellen, wordt vaak inkt gebruikt. Sinds de jaren negentig geniet ze van een wereldwijde erkenning. Ze stelde tentoon in de Tate Gallery in Londen, in het MUHKA in Antwerpen en nam in 1995 voor Nederland deel aan de Biënnale van Venetië. Getooid in prachtige Afrikaanse stoffen, zingend en spelend op Afrikaanse instrumenten, brachten de kinderen van het derde leerjaar de wereld van Kirikou bij ons.

Jaren 2000

Het leerlingenaantal liegt er niet om: Mater Dei kleuterschool en lagere school is een succes verhaal.

Doorheen de jaren hebben onze beide scholen, die een onafscheidelijk duo vormen, zich binnen het zuidoostelijk deel van Brussel sterk geprofileerd. Ook de naam die we gemaakt hebben in de rand van Brussel, is alom bekend. Hierdoor zijn de kenmerken van onze schoolpopulatie specifiek en het

groeide het onderwijsaanbod op maat van de context en input.

Wij zijn er eveneens van overtuigd dat onze duidelijke schoolvisie, die geënt is op die van de Zusters Annuntiaten van Heverlee, het pad geëffend heeft naar overvolle klassen. Hetgeen zuster Josée en Zuster Roza aanhalen in het interview klopt als een bus; zonder de toewijding en krachtige inspanningen van onze leerkrachten om school te maken, zouden we mijlen ver achterop geraakt zijn.

Wat de zusters ook aanhalen en vandaag de dag nog steeds

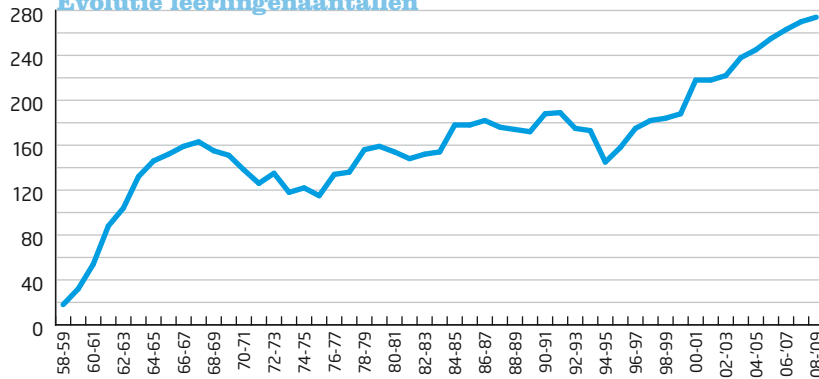

2008-2009

2008-2009

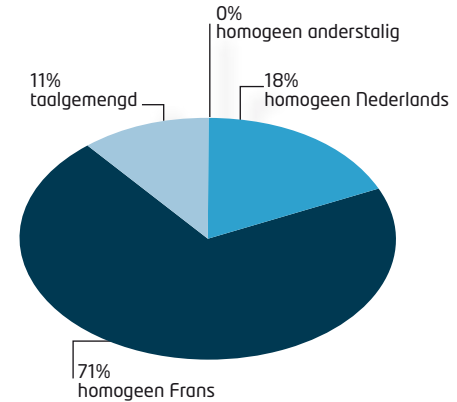
Evolutie leerlingenaantallen

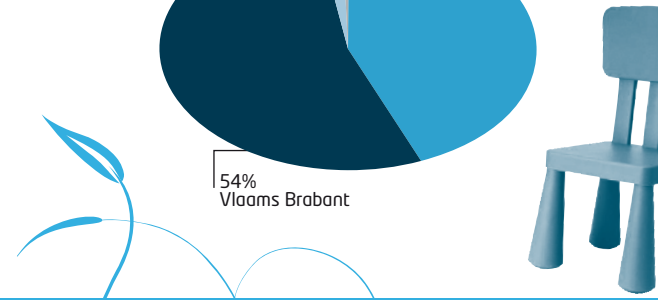
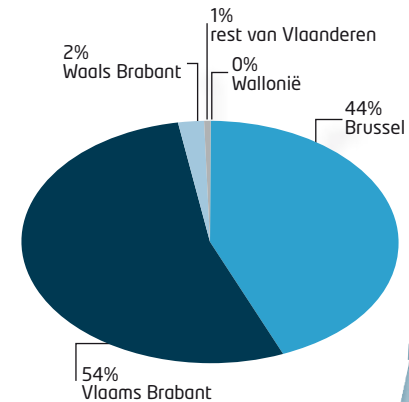
primordiaal blijkt te zijn, is het vertrouwen dat de ouders hebben in ons pedagogisch project. Een school dat niet inspeelt op hetgeen ouders voelen, loopt de kans om te vervreemden en ongelukkige ouders en kinderen voor te brengen. Het is dan ook een doelbewuste politiek om onze Mater Dei ouders steeds goed op de hoogte te brengen van het reilen en zeilen binnen onze schoolmuren. Een afstemming van hetgeen kinderen thuis meekrijgen en wat op school gebeurt is een basisvoorwaarde om vooruitgang te boeken. Het lijkt ons dan ook toepasselijk om jullie, ouders, ook van harte te danken voor dat jarenlange vertrouwen.

Gezinstaal leerlingen lagere school

Woonplaats leerlingen lagere school

Jaren 2000

Voor het decennium dat het dichtst bij ons ligt, bracht het tweede leerjaar een bewerking van het sprookje van Roodkapje. De kinderen vertrokken van het muziektheaterstuk 'Roodkapje' van Georges Aperghis, gebracht door het ensemble Reflex. Deze bewerking is een hedendaagse versie vol fantasie van het gekende sprookje. Het is een muzikale komedie, die sinds april 2002

rondreist in Frankrijk en de rest van Europa. In oktober 2006 speelden ze in de Munt in Brussel. Aperghis maakte in zijn opvallende en originele loopbaan al meerdere muziektheaterstukken.

In deze hedendaagse versie van het sprookje van Charles Perrault (1697) was er geen happy end, dit in tegenstelling tot de versie van de gebroeders Grimm. Aperghis ontmantelde het oorspronkelijke verhaal en verschillende stukken werden meermaals herhaald met verschillende klanken en verschillende visuele elementen, nu eens illustrerend, dan weer abstract. De toeschouwers werden uitgenodigd om verbanden te leggen, die worden uitgelokt door weerkerende thema's in de muziek. De kinderen van het tweede leerjaar gebruikten op hun beurt de mogelijkheden van muziek, klank, spreekkoor

en taal om bepaalde personages, bewegingen en handelingen te evoceren in hun hedendaagse versie van het overbekende sprookje. Ook bij hen waren er twee roodkapjes en drie wolven. Ze situeerden hun verhaal in een sterk gecontrasteerde zwart-witwereld, waarbij de rode accentkleur heel opvallend in enkele belangrijke details naar voor kwam. Dit deden de kinderen naar het voorbeeld van het boek 'Rood, Roodkapje' van Edward van de Vendel met illustraties van Isabelle Vandenabeele, uitgegeven bij de Eenhoorn en in 2004 bekroond met een zilveren griffel. De zwarte silhouetten in het decor en op de wanden verwezen naar de Afrikaans-Amerikaanse kunstenaar Kara Walker, wiens werk zich onderscheidt door de kamergrote tableaus en de silhouetfiguren uit zwart papier. In 2007 prijkte Walker op de lijst van Time's Magazine van meest invloedrijke personen.

Zr. Josée (links)

Zr. Roza (links)

Het hele project is schitterend werk en heel oprecht wil ik dan ook iedereen die meegewerkt heeft danken en van harte proficiat wensen. Zonder jullie allemaal zou dit jaarboek een lege doos zijn geworden! Op deze pagina de medewerkers nog eens in beeld. De motoren van het project, die vooral achter de schermen werk hebben verricht, Juf Aagje en Juf Ruth, verdienen een expliciete vermelding. Misschien maken we een afspraak om volgend jaar een vervolg te voorzien... Tot dan!

Meester Peter Directeur

COLOFON

HOOFDREDACTIE: Peter Janssens

REDACTIE: materiaal van onze kinderen verzameld door: Carine Vanmeldert, Hilde Vissenaekens, Chris Vandenbergh, Mieke Vansteenwinkel, Isabelle Smits, Sofie Van Houtven, Anneleen Spans, Virginie Joos, Pascale Goffin, Jessi Vanderlinden, Annelise 't Jampens, Peter Wittebrood, Sophie De Maegd, Katrien Lauwens, Marijke Everaert, Erna Desmet, Tim Lembrechts, Marleen Rosiers, Hilde Vanpoucke, Ruth Stijnen

tekeningen en kunstwerken gemaakt door de kinderen van onze school en verzameld door Aagje Ingels

ONTWERP EN REALISATIE: Magelaan, Gent, www.magelaan.be

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER:
Peter Janssens, Luchtvaartlaan 70,
1150 Sint-Pieters-Woluwe

© 2009, Mater Dei - lagere school

